

[Keld Andersen]

boligsektoren drives på, administreres på og finansieres på.

I den forbindelse vil jeg i øvrigt gerne spørge ministeren, hvad man agter at foretage sig over for de kommuner, som totalt nægter fremover at opføre socialt boligbyggeri.

Selve ideen med det sociale, almennyttige byggeri er jo, som det også så smukt er nedfældet i formålsparagraffen, at sikre gode lejligheder til en overkommelig pris for folk med mindre indkomster. Det er imidlertid for mig at se højst tvivlsomt, om man alle steder lever op til dette smukke formål. På trods af en ganske overordentlig stor økonomisk støtte fra det offentlige er det almennyttige byggeri næppe i stand til at fastholde de lejere, som byggeriet ifølge sin formålsparagraf i væsentlig grad er tiltænkt. De faktiske kendsgerninger er jo, at det sociale boligbyggeri på trods af disse meget store offentlige tilskud næppe er i stand til at konkurrere med det private udlejningsbyggeri. Man kan på denne baggrund med rette spørge, om ikke det sociale boligbyggeri således alene tjener politiske formål.

Min konklusion af ministerens redegørelse, for så vidt angår udlejningsbyggeriet, må derfor blive, at man ønsker øgede offentlige tilskud til det sociale boligbyggeri, men samtidig ringere økonomiske forudsætninger og forhold i øvrigt for det private udlejningsbyggeri, en politik, jeg bestemt ikke sympatiserer med.

Derimod er jeg enig med ministeren i det ønskelige i at fremme hele byfornyelsesproblematikken og moderniseringen af den ældre boligmasse. Der er mange beskæftigelsesmæssige og samfundsøkonomiske fordele ved at gå mere ind på dette område, men hvor er det dog blot trist, at ministeren ikke i sin redegørelse med ét eneste ord omtaler, hvorledes man ønsker at finansiere denne byfornyelse. Det synes desuden, som om ministeren i sin redegørelse går ud fra, at byfornyelse og sanering alene er noget, der kan ske med deltagelse af de sociale boligselskaber, et synspunkt, jeg bestemt ikke er enig med ministeren i.

Generelt om redegørelsen vil jeg sige, at for mig at se står indholdet bestemt ikke mål med den lange ventetid, der har været i denne sag. Der er ikke meget, vi kan enes med ministeren om i denne redegørelse, og jeg er

ked af at konstatere, at vi dermed for mig at se er kommet et godt skridt længere væk fra et frit boligmarked.

Langsted (CD):

I den redegørelse fra boligministeren, som den forrige ordfører lige talte om vi havde ventet længe på – og det skal jeg da bekræfte: vi har ventet meget længe på den – kan man skjult blandt meget andet stof finde et par væsentlige udsagn, som det er værd at fæste sig ved. Der står f. eks., at redegørelsen forudsætter, at der samtidig gennemføres en i forhold hertil afbalanceret ændring af beskatningsreglerne for ejerboliger.

Vi kan med det samme slå fast, at vi her er inde på et af hovedpunkterne i CDs politik, således som det også er blevet fremhævet af vores ordfører i den forrige debat. Der er en åbenbar sammenhæng mellem skattepolitik og boligpolitik, og vi kan, som jeg vil komme ind på i det følgende, gå ind på mange af de hovedlinjer, der ligger til grund for den af regeringen skitserede boligpolitik, men vort tilsagn om medvirken vil være afhængigt af, om der kan skabes en samfunds-mæssig balance. Det skal ikke være sådan i fremtiden, at boligejeren skal være en lige så god malkeko, som bilejeren har været igennem mange år.

Der står også et sted, at formålet med en indekslæneordning skal være at sikre en styring af byggeriet. Vi er her inde på en meget farlig tankegang, som jeg ikke tror boligministeren har lyst til at gå ind for med liv og sjæl, for dette udsagn smager, for at sige det direkte, for meget af planøkonomi. Eller for nu at rive en anden sætning ud af sammenhængen kan vi på den anden side acceptere, at finansieringen af nye ejerboliger udformes på en sådan måde, at man kan give boligsøgende mulighed for frit at vælge mellem den boligform, ejerbolig eller lejebolig, som den enkelte måtte ønske; det vil vi i alle tilfælde kunne gå ind for. Det er for os en tilkendegivelse af, at regeringen i det lange løb vil arbejde henimod det, som vi forstår ved et frit boligmarked, nemlig det frie forbrugsvalg, og det kunne jeg godt tænke mig at få boligministerens bekræftelse på.

Nu er boligpolitikken kun en del af byggepolitikken, og vi er af den opfattelse, at det er af væsentlig betydning for samfundsudvik-